

Efektywność terapii podstawowej alkoholików a niespecyficzne czynniki leczące

The effectiveness of basic therapy for alcoholics
and non-specific treatment factors

Lidia Cierpiałkowska, Jowita Kubiak

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Abstract – Introduction. The problems related to the intensification of the effectiveness of alcoholics' treatment have been the focus of researchers and clinicians interested in the explanation of specific and non-specific treatment factors that contribute to treatment outcome. The basic programme of alcoholics' treatment is a highly structured and directive therapy conducted according to the principles of strategic and structural treatment. The present research aimed at answering the question concerning the role of non-specific treatment factors, i.e. the strength of the therapeutic alliance formed during the initial stages of therapy and its contribution to the final outcome.

Method. The research comprised a sample of 78 patients who completed the basic therapy programme and 30 therapists conducting this kind of therapy. The research model takes into account some individual qualities of patients and therapists testing their relationship with treatment outcomes measured by: 1. patients' convictions about the possibility of maintaining abstinence in situations of higher risk of drinking, 2. the scope of changes introduced into various spheres of life during therapy, and 3. general treatment outcome (the mean score of both scales). The outcomes of treatment were examined by means of the Alcohol Abstinence Self-Efficacy Scale and Positive Treatment-Related Changes Questionnaire.

Results. Findings indicate that the tested model, mainly patient-related, accounts for 25% of the explained variance of treatment effects. Results support the significance of the strength of the therapeutic alliance and its mediating role between the expectation of negative effects of drinking and final outcomes of basic alcoholics' treatment.

Key words: alcoholics' treatment, non-specific treatment factors

Streszczenie – Wprowadzenie. Zagadnienia zwiększenia efektywności terapii alkoholików znajdują się w centrum zainteresowania praktyków klinicznych i badaczy, koncentrujących się na wyjaśnieniu udziału specyficznych i niespecyficznych czynników leczących. Podstawowy program leczenia alkoholików jest terapią wysoce ustrukturalizowaną i dyrektywną, prowadzoną według zasad terapii strategiczno-strukturalnej. Celem badań była próba odpowiedzi na pytanie o znaczenie niespecyficznych czynników leczących, tj. siły przymierza terapeutycznego, powstającego na początku terapii, dla jej końcowych rezultatów. **Metoda.** Zbadano grupę 78 pacjentów, którzy ukończyli program terapii podstawowej oraz 30 terapeutów prowadzących ich terapię. Model badawczy uwzględnia niektóre właściwości indywidualne pacjentów i terapeutów oraz weryfikuje ich związki z wynikami terapii mierzonymi: 1. przekonaniem pacjentów o możliwości utrzymania abstynencji w sytuacjach podwyższonego ryzyka picia, 2. wielkością zmian wprowadzanych podczas terapii w różnych obszarach życia oraz 3. ogólnym wynikiem leczenia (średnia

---

Artykuł został przygotowany na podstawie referatu przedstawionego na II Konferencji Polskiego Towarzystwa Badań nad Uzależnieniami, Warszawa, 28–29.09.2010